

ארנה
קיי תעופה בישראל

ח"כ אלטמן (באזכרת ז'בוטינסקי)
בעקבות הסיון הראשון

כי אלטמן קבע לעצמו מטרה ברורה. הוא הוליד לשכנו את השלטון הבריטי בשני עיקרים:

● שעליהם לתמוך ביישוב העברי כי ארץ, כי רק הוא מסוגל להגן על האינטרסים האימפריאליסטיים של בריטניה במרחב. ● שעליהם לתמוך בהקמת שלטון ה' צה"ר ביישוב, מאחר שמפא"י היא שמאלית ונוטה לקומוניזם, ואי אפשר לסמוך עליה.

עזרה לבולשת. קו זה הוביל את אלטמן למעשים מוזרים ביותר. כאשר פרצה מלחמת העולם חזר אלטמן משליחת קצרה בפולין. הארגון הצבאי הלאומי, שהיה כפוף להנהגתו המדינית, נכנס לשיתוף פעולה עם הבולשת הבריטית. המטרה: לחסל את חברי המפלגה הקומוניסטית ה' פלשתינאית. אנשי הארגון עקבו אותם לידי הקומוניסטים היהודיים, מסרו אותם לידי הבולשת הבריטית. שם עוננו, ואחד מהם נהרג. היה זה הסיון הראשון בארץ.

מפקדי אצ"ל התקמו נגד ניצול זה של הארגון, שנועד ללחום למען מדינת יהודים. בראש המתמרדים התייצב אברהם (יאיר) שטרן, שהטיף לתורה המוכה מזו של אלטמן; הבריטים הם אויבים בנפש, וכי תפקיד האצ"ל הוא לשבור את האימפריאליזם הבריטי. יאיר ניצח, ודויד רויאל, מפקד האצ"ל הוכרז להתפטר מתפקידו.

אז עשה אלטמן את המעשה הגורלי. מפקד האצ"ל הוכרז להתפטר מתפקידו. אצ"ל, שנשא בכיסו את פקודת-היום שהור' דיעה על התפטרות רויאל. אלטמן לקח את המיסמן וגנז אותו. אותו זמן הריץ מיב' רק לז'בוטינסקי, וניגש לרויאל כדי לתבוע ממנו לחזור בו מהתפטרותו.

בהתרגשותו שבר אלטמן את הזכוכית על שולונו של רויאל. רויאל חזר בו מהתפטרותו. התוצאה: שטרן, שכלל לא התכוון לפילוג, נאלץ לפרוש. הארגון התפלג. הפילוג הגדול שבר את אצ"ל למשך שנים, והוליד את הלי"י.

פגישות עם מו"ן. עד היום טוענים אנשי לי"י כי בהשפעת אלטמן פעל אצ"ל נגד ראשוני לי"י, מסר גם אותם לידי ה' בלש הבריטית. כך, ביום בהיר אחד, הגיע אלטמן למחנה מעצר בלטרון, הודיע לאסירים כי האנגלים החליטו להפריד בין האסירים שנשארו נאמנים לאצ"ל לבין אותם שהצטרפו ללי"י. לדברי אסירי לי"י, סיפק אלטמן לאנגלים את רשימת האסירים מאנשי אצ"ל — וכך הביא אוטומטית לזיהוי אנשי לי"י על ידי האנגלים.

גם לאנשי ההגנה לא חסרו טענות לגבי פעולת הצה"ר ואצ"ל באותה תקופה. לי"י דבריהם, ויהו אנשי אצ"ל את אנשי ההגנה שהנהיגו את ההפגנות נגד חוק הקרקעות בתלאביב, ומסרו את שמותיהם לבולשת.

דבר אחד ברור: באותם השנים, בהן שלט אלטמן שלטון מוחלט על הצה"ר ועל אצ"ל, לא נעשתה שום פעולה נגד הבריטים. אלטמן המשיך בפעולתו לשכנע את הבריטים כי היהודים — ובייחוד ה' רביוניסטים — ישמרו על האינטרסים

שלהם נגד הקומוניסטים. לצורך זה נס' גש עם שרים בריטיים ואמריקאים. פגישותיו עם השר הבריטי בקאהיר, הלורד מוין, הופסקו רק כאשר הלה הוצא להורג על ידי אנשי לי"י, אחרי שויבל במאמצים להציל את יהודי אירופה.

אינטרסים אמריקאיים. המיסנה כא אשר הופיע בארץ אריה בן אליעזר, כי שליח הוועד האמריקאי של הלל (פיטר ברגסון) קוק. הוועד קרא לאצ"ל לפתוח במאבק נגד הבריטים. הארגון, שהתגבש מחדש בהנהגת מנחם בגין, נענה לקריאה. אך משהו דאג למסור את בן אליעזר לי"י בריטים. הוא נאסר ונשלח לקניה.

מאז הוחרפו היחסים בין האצ"ל לבין אלטמן. הצה"ר, בהנהגת אלטמן, הוסיף להסתניג בפומבי מפעולות אצ"ל. בטאנו, המשקיף, גינה בחריפות את פעולות ה' אצ"ל והלחי"י. תורתו של אלטמן באותם הימים: צריכים לשכנע את האמריקאים כי היישוב, בהנהגת הרביוניסטים, ישמור על האינטרסים המערביים נגד הקומוניזם. האמריקאים, כמו האנגלים לפנייהם, לא המליכו את אלטמן ביישוב ולא הפקידו בידי ידיו את שמירת האינטרסים שלהם. אולם בכל אותם הימים, כאשר אצ"ל לחם בי"י בריטים, לא ראו הבריטים צורך לאסור את הצה"ר, בהנהגת אלטמן. אלטמן עצמו אמנם נאסר פעם אחת לכמה ימים, יחד עם ראשי העיריות, אך מגעו ההדוק עם הבריטים לא נפסק אף במשך יום אחד.

המתווך האיריאלי. כל זה יצר ירו' שה של שינאה בין אלטמן והאצ"ל. כאשר עלה אצ"ל מן המחתר, לא חזר להצה"ר של אלטמן. הוא הקים את תנועת החרות. עתונו החדש, חרות, התחרה עם המשקיף הרביוניסטי. בבחירות לנסת הראשונה הוטיעה רשימת חרות נגד רשימת הצה"ר. התוצאה היתה שאה לאלטמן: הוא לא זכה אף למנדט אחד בכנסת.

אולם אלטמן ידע להתחבב גם על השל' טון החדש. במפתיע נתקבל במשרדו של ד"ר בן-גוריון, כיועץ כלכלי לענייני ה' תיירות. שם נשאר עד שכנע להנהגת בגין, צורך להנהגת חרות ולטיעתה בכנסת. עבר זה הכשיר אותו היטב לתפקיד של מתווך בין מפא"י לחרות. הוא לקח חלק מרכזי בהכנת הקנוניה שנסתיימה בהצבעת חרות למען החרות עמדות המפתח בכנסת למפא"י, והוא לא הסתיר כי חרות חייבת להתקשר עם מפא"י, להקים עמה קואציליה ולשנות למענה את חוק הבחירות. חשבונותיו אחרי שינוי זה, תזכה חרות לפחות ל-20 מנדטים בכנסת.

שאר 100 המנדטים בכנסת הששית (ר' האחרונה) יהיו בידי מפא"י.

● באחת מישיבות ההנהגה הרביוניס' טיח קרא הדר זאב פון וייזל לאלטמן כי שם "פרובוקטור" ו-ואף" (על שם הסוכן המפורסם, שנטר את לוחמי החופש ה' רוסיים לידי הבולשת של הצאר). אלטמן החוויר כטי, ניגש לפון וייזל וסטר על

פרונוקציה בארג'ריה

מאורעות הדמים של ראשי-השנה באוראן הם תוצאה של פרובוקציה.

לא יהודים ולא מוסלמים הם המעוניינים בשפך דמים על רקע עדתי ודתי. מעוניינים בזה רק הקולוניאליסטים הצרפתיים, חוגי "האר' גון הצבאי החשאי" הפאשיסטי.

מיואשים מכשלונם לרכא את מלחמת-השהחרור האלבירית, הם אוהים בנסיון האחרון לנחן אותה ולורוע בה מבוכה על ידי הסתת יהודים במוסלמים.

הסכין שקרה בגביו ובלבו של היהודי בלכתו אל בית-הכנסת היתה מתוצרת הפאשיסטים הצרפתיים.

האש שאחזה בבתי-עסק מוסלמיים לובתה על ידי הפאשיסטים הצרפתיים.

היודים המוסלמית והיהודיות שאחזו בסכין, היודים היהודיות והמוסלמיות ששלחו את האש — עשו את מלאכתם של כאלאן ושל פוואד, של לאגאייארד ושל גודארד, אנטישמיים מובהקים ומסיתים לרצח יהודים.

אלה שתבעו ממשרתיהם היהודים להשמיד קריאות בעד "אלגיריה צרפתית", הם אותם החוגים הסומנים פצוות לפתח ביתו של רבם הראשי של יהדות צרפת: אלה אותן היודים הרושמות בכל חוצות צרפת את הכתובת "מחת ליהודים".

בעניינהברית הישראלים של ה"אוקטרא" וה"ארגון הצבאי החשאי", המגדים התלהבות לחזית הטמאה בין חוגים יהודיים וקיצוני הצרפתיים, מעדימים מן הציבור הישראלי את העובדות הידועות:

● שהמחטייבים הצרפתיים היו נכונים בימי מלחמת העולם השנייה למלא את תביעת האצנים ולשלח את כל יהודי צפון אפריקה לסחנות ההסדה באירופה.

● שרק הודות לעמדתה של האוכלוסיה המוסלמית לא הוסגרו היהודים לנאצים ותוכנית-ההשמדה הושמה לאל.

גם עתה מצפים קיצוני הצרפתיים להזדמנות הראשונה לתת מוצא לשנאת היהודים המספעת בלבם. מחר הם יהיו נכונים להסית את המוסלמים לטבח ביהודים, כדי להציל את עורם.

בסיפוק רב אנו מציינים את עמדתה העקרונית הצודקת של הממשלה הזמנית של הרפובליקה האלבירית, ששידרה קריאה אל כל אזרחי אלגיריה — מוסלמים ויהודים — להפסיק את מלחמת האחים.

בסיפוק רב אנו מציינים את הכרזתה המחודשת של ממשלת אלגיריה, כי היא רואה ביהודי אלגיריה אזרחים שחיים לכוניות וחובות במדינה העצמאית שתקום במהרה.

בסיפוק רב אנו מציינים את קריאתו של המוסד העליון של יהודי אלגיריה — על אף הלחץ הצרפתי — לשמירה על השקט ולא-היגרות אחר מעשי פרובוקציה.

אנו קוראים מצדנו לכל אזרח ישראלי שלא להיגרר אחר

ההפתה של חסידי הפאשיזם הצרפתי ולהביט אהרה למלחמת

העם האלג'ירי לעצמאותה.

הוועד הישראלי לאמן אלג'יריה חופשית